

Carta oberta a Joan Oliver

Estimat amic Joan: Entre vós i jo poques cartes ens vam bescanviar; algunes notes sí i més encara algunes telefonades, malgrat que la vostra oïda, aquests últims anys no era pas massa fina, però quan agafàveu l'ona llavors us costava desprendre-us de l'auricular. Heu estat un gran i amè conversador. Mentre us escoltava, jo anotava algunes de les vostres paraules o paràgrafs, substanciosos, aguts. Hauria calgut gravar en cinta les vostres converses sempre sucoses; m'havíeu contat coses molt interessants, algunes de "grosses" però totes d'un sentit i contingut saborós...

Aquells intercanvis de notes, algunes eren per acompanyar algun article per a publicar a Quadern. En elles em deïeu que rectificqués el que calgués i a veure "si em semblava bé"... Em plaïa llegir-vos aquelles ratlles amb esmenes, recomanant-me que podria fer-ne el que vulgués... (Vós, un mestre...).

Puc dir-vos, amic Joan -no us plaïa que us diguéssim senyor Joan- que les vostres lletres, les vostres converses i per damunt de tot la vostra amistat ho servo en gran estima.

Us havia visitat algunes vegades a casa vostra, normalment acompanyat d'amics comuns. D'aquelles espaiades visites hom en sortia admirat i alligonat de la vostra rica amenitat. Us pregava que escrivíssiu les vostres memòries... I quan explicàveu anècdotes eren riques, plenes i divertidíssimes.

-Si en féssiu un recull seria una lectura ameníssima -us vaig dir.

Servàveu una dilatada i enciclopèdica memòria.

En una altra saó va dir-me que tenia plena llibertat per a reproduir tots els vostres textos, afegint:

-Al cap i a la fi són quasi inèdits, perquè només tinc quatre bons amics lectors que em llegiu...

Arran de la publicació del meu llibre "De les eixides" me'l va comentar i va dir-me:

-Amic meu, vós sou un escriptor.

Em va plaure el vostre judici. (Havia entrat a casa vostra com un lletraferit, com jo mateix em qualificava i n'havia sortit com un escriptor). El "nomenament" que va atorgar-me en aquella ocasió l'estimo perquè ve de vós.

Jo us estimava, amic Joan, i us servo una memòria afectiva; ja sé que no éreu pas sant de veneració general perquè éreu com éreu. Qui us ha temut perquè heu estat "un enfant terrible"... Que teníeu les vostres coses -com tothom tenim les nostres- però també en teníeu moltes d'altres -i no pas poques- per les quals us fèieu estimar. Potser jo, com tants d'altres, només volia -per afecte o defecte- veure les bones...

No m'estenc pas més: no vull distreure la pau i tranquil·litat de què ara gaudiu. Us la teniu ben guanyada aquí a la terra. Heu batallat amb les vostres armes i Déu faci que hàgiu guanyat la definitiva.

De tot cor,

Joan Cuscó

Pàgina de *Principis*, primer recull de poemes de Joan Oliver (després Pere Quart). De l'exemplar únic, manuscrit i decorat per Antoni Oliver, germà del poeta Sabadell, 1918.

(Pere Quart, "Quatre mil mots" - 1977 Edicions Proa.)

Foto de Pilar Aymerich.

LLIBRERIA
PAPERERIA
SALA D'ART

Rambla, 209 - Tel. 726 56 11
Ap. Correus 195 - SABADELL